Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

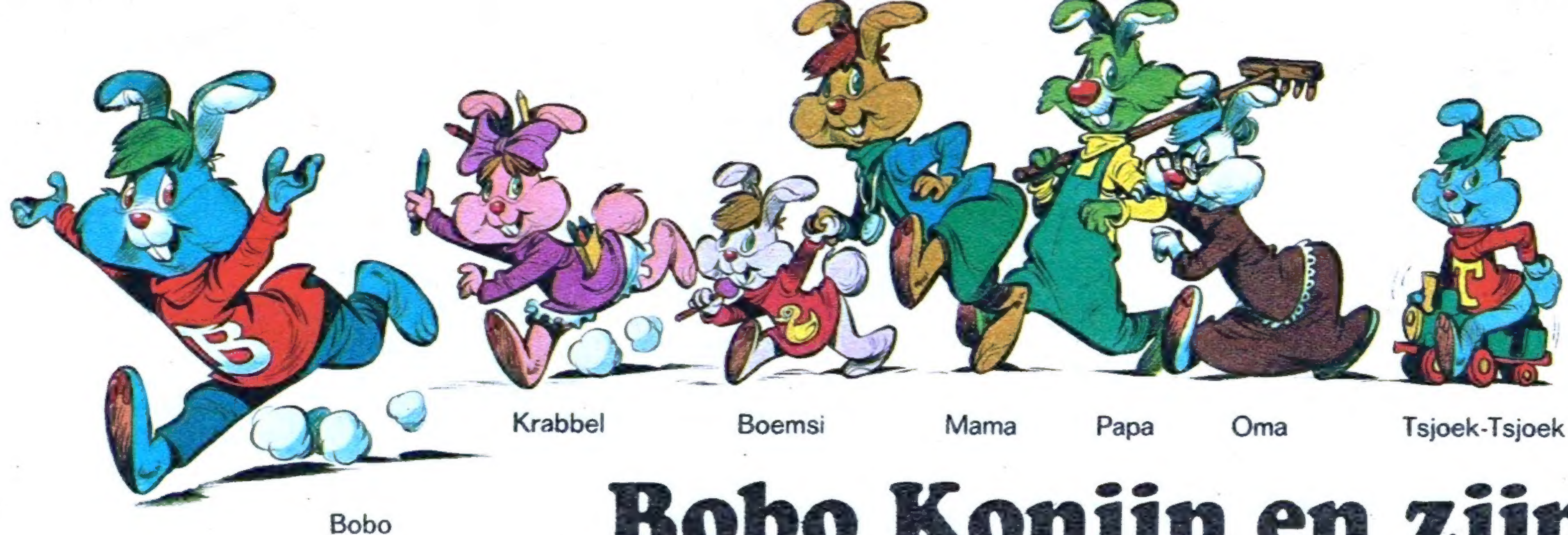
nr. 51

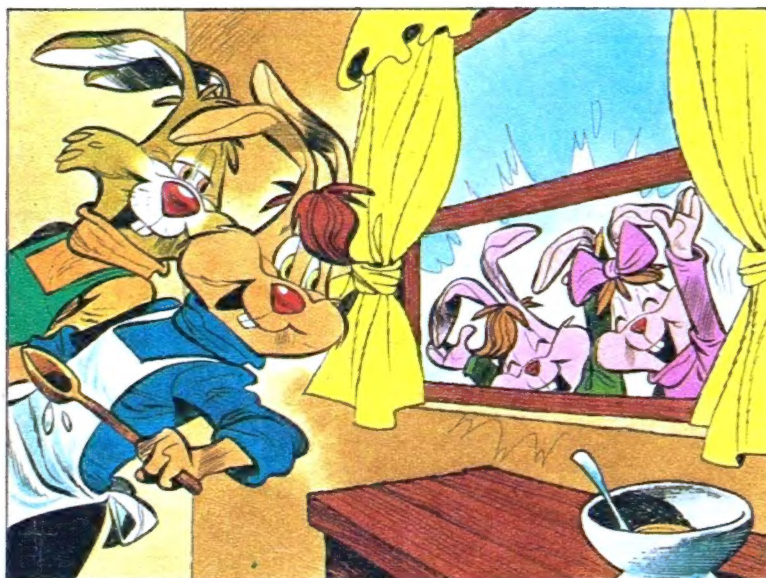
losse nummers 80 cent
abonneeprijs 65 cent
België 12 F

Bobo heeft de bloemen water gegeven maar... opeens zit hij verstrikt in de lange tuinslang. Kletsnat wordt hij. Brr. In de tekening zijn nog vier emmertjes verstopt. Kan jij die vinden?

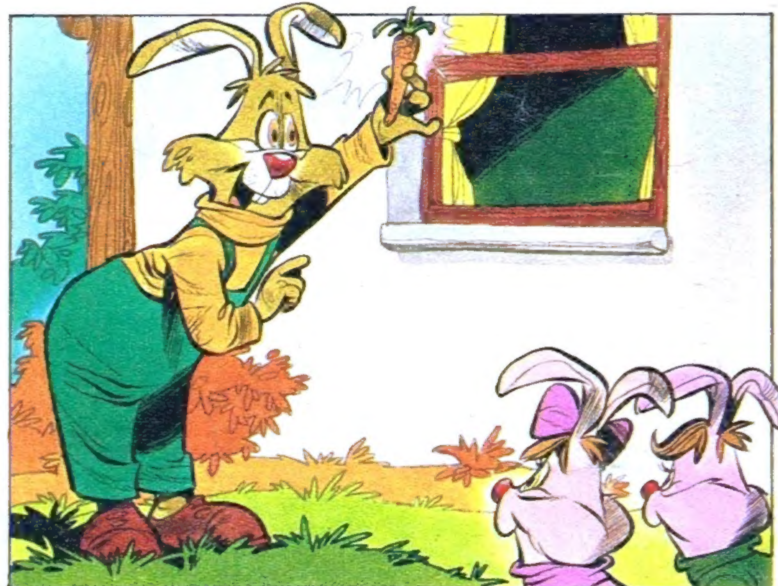
voorleesblad voor peuters en kleuters

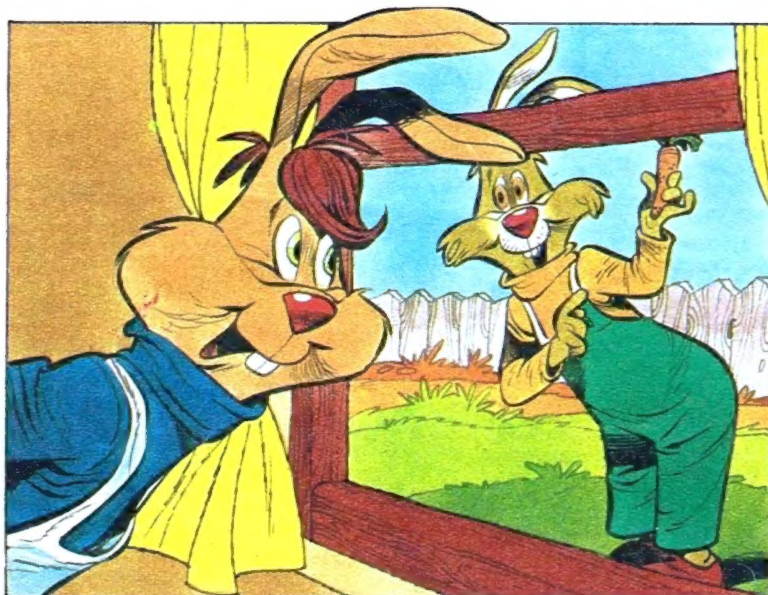
Bobo Konijn en zijn

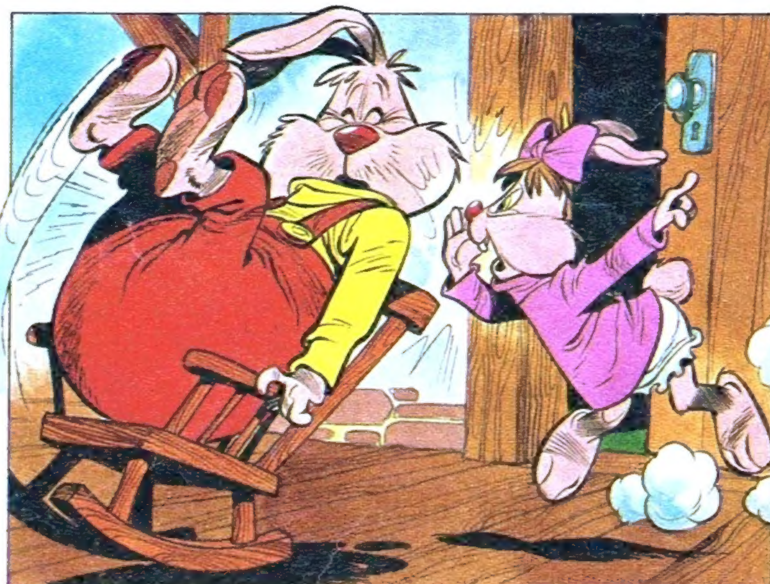
1. „Wat moeten we nou vandaag weer eten?" zucht Mama Konijn. „Tja, kijk, dáár bemoei ik me niet mee", zegt Papa Konijn. „Dat is jouw zaak hoor. Ik zorg alleen dat het ópgegeten wordt. Da's óók belangrijk! Maar Knabbel en Boemsi weten het wel. Door het open raam roepen ze: „Hutspot, Hutspot willen we eten!

2. „Goed, goed. Dan eten wij vandaag maar hutspot", zegt Mama. En Papa gaat in de moestuin wortels plukken. Want voor hutspot heb je wortelen nodig en niet zo'n beetje ook. „Maar waar zijn al mijn wortels opeens gebleven?" roept Papa Konijn. „Ik kan er nog maar ééntje vinden. Hoe kan dat nou??"

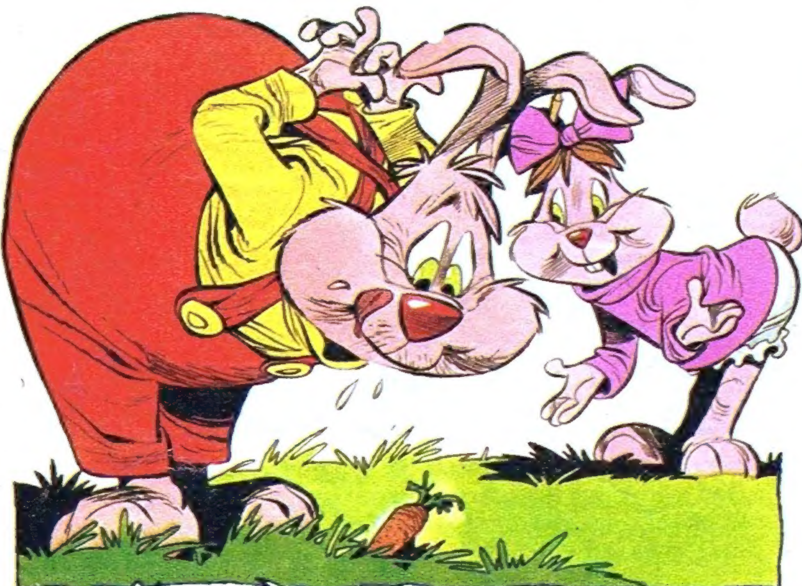
3. „Zeg moeder, ik geloof dat onze oom Slokop weer eens in mijn moestuin heeft rondgewandeld. Kijk-es. Eén hele wortel is er nog maar over. En die ga ik nú terugzetten. Want ik heb een plannetje bedacht om hem zijn dievenstreken voor goed af te leren!" „Nou maak je me toch wel nieuwsgierig, hoor", zegt Mama lachend.

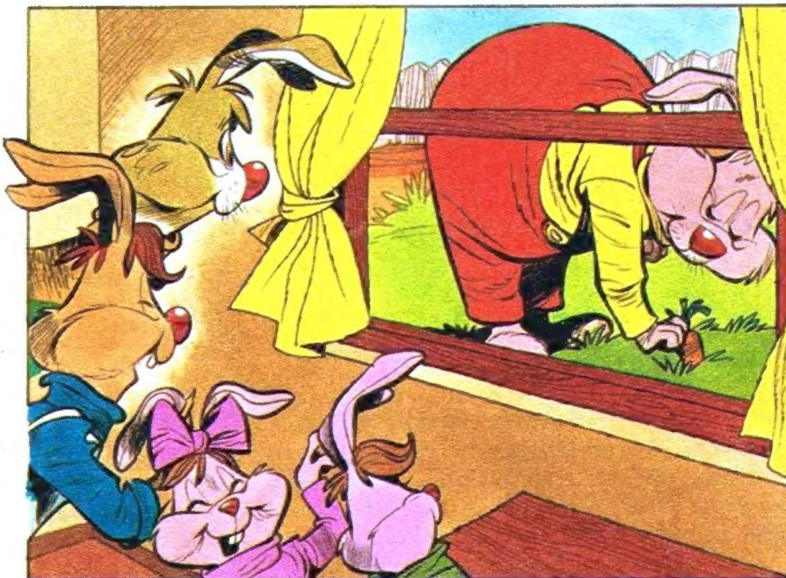
4. Intussen doet Oom Slokop zijn middagslaapje. Daar komt Krabbel aangelopen. Ze wil oom Slokop graag in de maling nemen. „Hé-hé, oom Slokop wordt eens wakker!" roept ze heel hard. Oom Slokop rolt bijna uit zijn stoel van schrik. „Hé-hé. Hó-hó! Wat krijgen we nou?" „Zullen we wat gaan wandelen oom?"

vrolijke familie

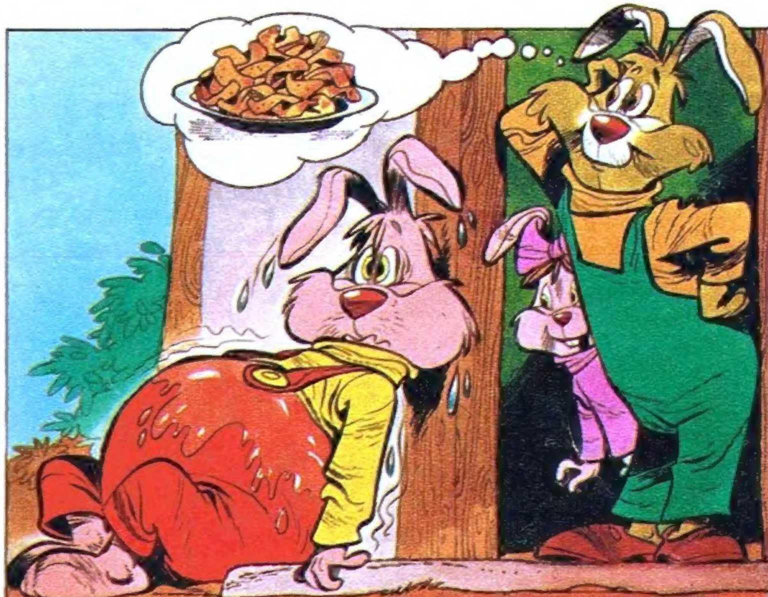
5. „Oja, da's best", zegt oom Slokop en hij is niet eens boos. Op hun wandeling komen ze langs de moestuin. Oom Slokop ziet daar nog een heel mooi worteltje staan. Hij zegt tegen Krabbel: „Ga jij maar naar binnen, beste meid en vraag of Boemsi ook mee gaat wandelen". Nu is hij helemaal alleen...!

6. Mama! Krabbel! Boemsi! Komen jullie eens gauw kijken!", roept Papa Konijn. „Er is weer iemand in onze moestuin bezig. Kijk maar goed, want direct kun je lachen. Ik heb namelijk met dat laatste worteltje een mooie grap uitgehaald en ik denk niet dat onze lieve oom Slokop dat leuk zal vinden. Nee, vást niet."

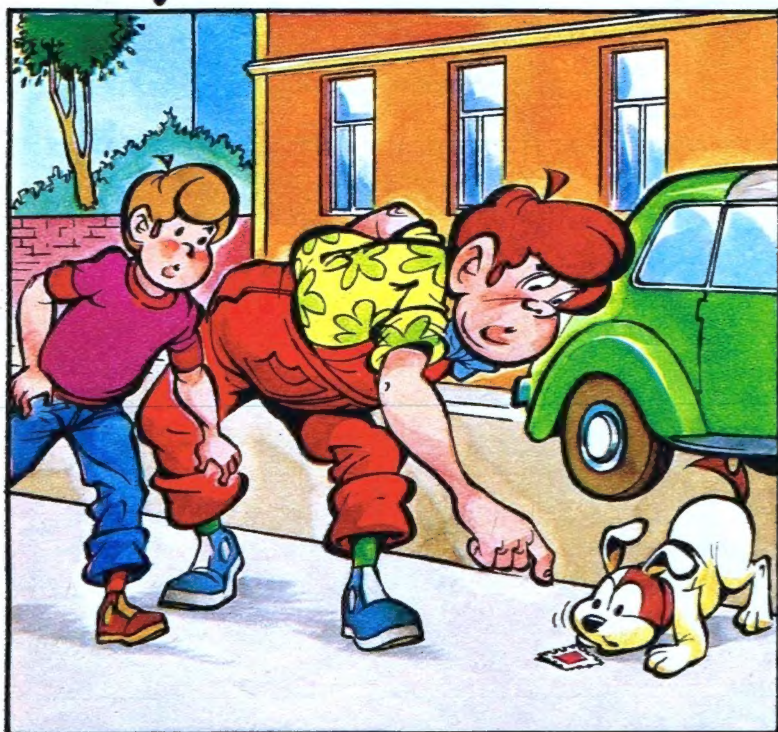
7. „Haha..." lacht oom Slokop. „Nu kan ik tenminste op mijn gemak dat laatste worteltje ook oppeuzelen." Maar... nét als oom Slokop de wortel wil pakken, draait Papa in de keuken aan de kraan. En wat gebeurt er... Nou, kijk zelf maar! Ook Slokop wordt - pssssscht - de tuin uitgespoten!

8. Papa en de anderen moeten verschrikkelijk lachen. Hé, daar wordt gebeld. Wie kan dat zijn? Natuurlijk, het is oom Slokop, die druipnat op de stoep staat te rillen! „Nou, jullie hebben me ook wat moois uitgehaald", zegt hij. „Ach, lách er toch om en blijf lekker bij ons eten", zegt Papa. „We eten patat met appelmoes!"

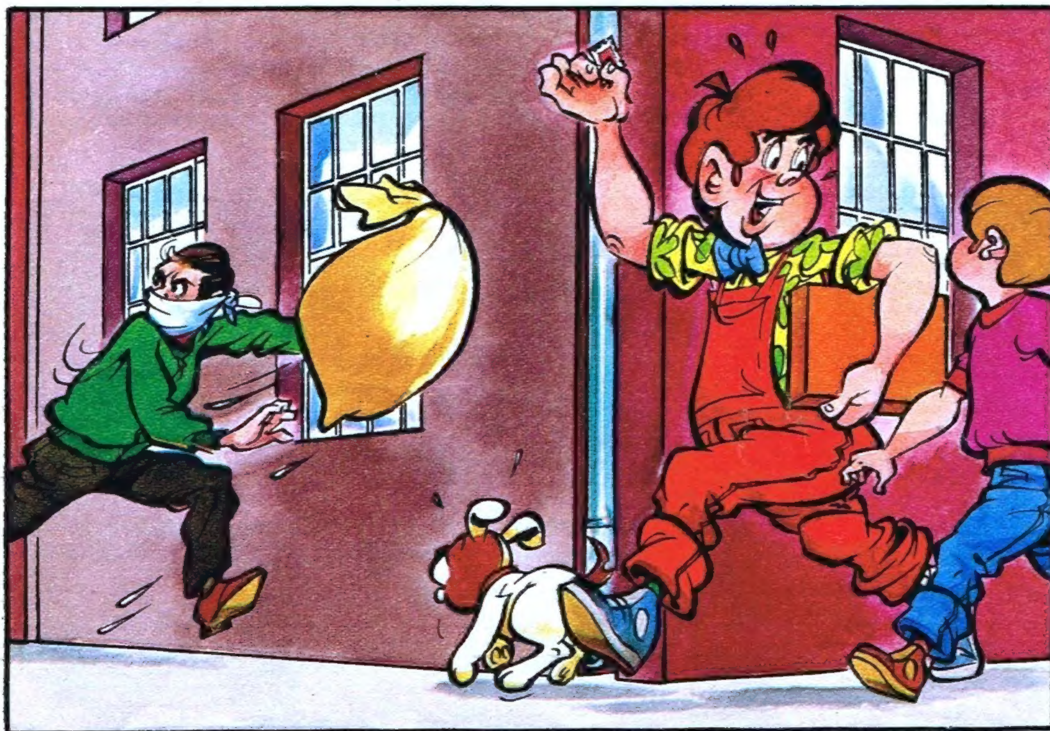
OOM STUNTEL

1. Oom Stuntel en Heintje zijn net begonnen met een fikse ochtendwandeling als oom Stuntel iets moois op straat ziet liggen! Natuurlijk raapt hij het op. „Tjonge, Heintje! Kijk eens hier?" zegt hij. Ik geloof dat ik de zeldzaamste postzegel van de wereld heb gevonden! Die moet erg veel waard zijn, hoor!"

2. Samen bekijken ze de postzegel erg goed en ja hoor, het is inderdaad een prachtig gekleurde postzegel. „Dat noem ik nog eens boffen!" zegt Heintje. „Oom Stuntel knikt. „Weet je wat, vanaf vandaag ga ik postzegels sparen! Dit is de eerste. Straks heb ik vast en zeker de mooiste verzameling van 't land!"

3. Verbaasd kijkt Heintje oom Stuntel aan. „We gaan eerst een mooi postzegelalbum kopen!" zegt oom Stuntel. „En plakkertjes! Je weet dat je oom geen half werk doet. Alles moet tot in de puntjes verzorgd zijn!"

4. Maar als Heintje en oom Stuntel met hun postzegelalbum lopen te dromen... Opeens komt er een man aanhollen en die draagt... een zwarte zakdoek over zijn mond. Dat lijkt wel 'n boef!

5. Maar dan gebeurt het. Bammm! Daar ligt oom Stuntel languit. Onder hem ligt een zak die de boef heeft losgelaten. „Wat is dat!" roept oom Stuntel verschrikt. Zelfs zijn postzegelalbum is gevallen!

spaart postzegels

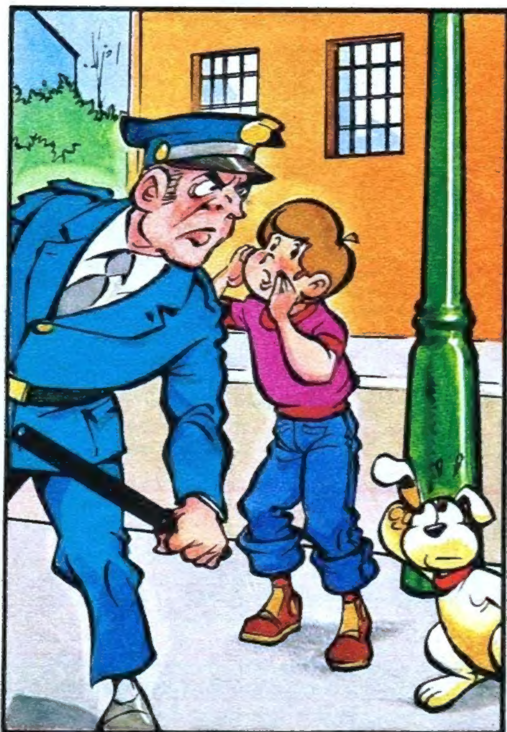

6. Veel tijd om na te denken krijgt oom Stuntel niet. Opeens staan er twee politieagenten naast hem. „Aha, postzakken stelen!" zeggen ze boos. „We zullen jou postzakken laten maken in de gevangenis!" En dan wordt oom Stuntel tussen de twee politieagenten meegenomen naar het politieburo.

7. Oom Stuntel spartelt natuurlijk erg tegen. „Wie durft mij een dief te noemen!" roept hij. „Ik... ik ben de beroemde postzegelverzamelaar Stuntel... horen jullie me... verzamelaar ben ik!" Maar de politieagenten halen alleen maar hun neus op voor die onzin. Voor de politie is oom Stuntel gevaarlijk!

8. Pas als Heintje iets verstandigs tegen de politiemannen zegt, blijven ze staan. „Mijn oom heeft die postzak niet gestolen! Een echte boef gooide die naar hem toe, meneer agent!" zegt Heintje.

9. De agenten geloven Heintje natuurlijk. „Eh, meneer Stuntel, onze ekskuses voor de arrestatie! Maar... misschien wilt U ons toch helpen!" Nou oom Stuntel voelt zich erg trots. De agenten moeten lachen!

10. Maar op het politieburo lacht oom Stuntel niet meer. Daar moet hij alle postzegels uit de postzak op enveloppen plakken. Dat zijn er wel tienduizend! „Hm, postzegels sparen doe ik niet meer!"

Puzzelen met Bobo

Natuurlijk hebben jullie weleens een jong poesje gezien. Maar dat jonge poesje lijkt erg op haar moeder. Natuurlijk zijn er ook een hoop jonge dieren die niet zo erg op hun moeder lijken. Hieronder zien jullie vier grote dieren.
1 is een kip 2 is een zwaluw 3 is een vlinder en 4 is een kikker.
Daar tussendoor zien jullie hun kinderen staan, aangeduid met de letters a, b, c, d. Weten jullie nu welke moeders bij welke kinderen horen? Doe je best hoor!

a c 2 3 1 d 4 b

* *

Bobo's fotohoekje

Regelmatig krijgt de redaktie van Bobo leuke foto's toegestuurd, die ouders hebben gemaakt van hun Bobo-kleuter. Daar zaten vaak zulke aardige foto's bij, dat wij op het idee kwamen hier een regelmatig terugkerend *fotohoekje* van te maken. Heeft u een gezellig, spontaan kiekje van uw kleuter, stuur het dan op naar Bobo. Om de andere week wordt er dan in *Bobo's fotohoekje* een ereplaatsje vrijgemaakt voor de „prijs-foto". En… *alle* inzenders kunnen nog rekenen op een aardige verrassing ook!

Het formaat van de foto, *alléén zwart-wit*, mag niet groter zijn dan 6 x 9 cm. Aan de achterkant van de foto zet u in duidelijke blokletters de naam en de leeftijd van uw kleuter, het adres, de woonplaats en de provincie. Bovendien is het noodzakelijk een *negatief* bij te sluiten en een postzegel van 40 cent; dit voor terugzending van foto en negatief.

Uw inzending zó adresseren:
Bobofoto, Postbus 6003, Haarlem

Deze week zien we Emmy Rijnsburger op de foto. Ze woont in de Rozenstraat 12 in Alphen a/d Rijn.

Krabbels eigen kleurplaat

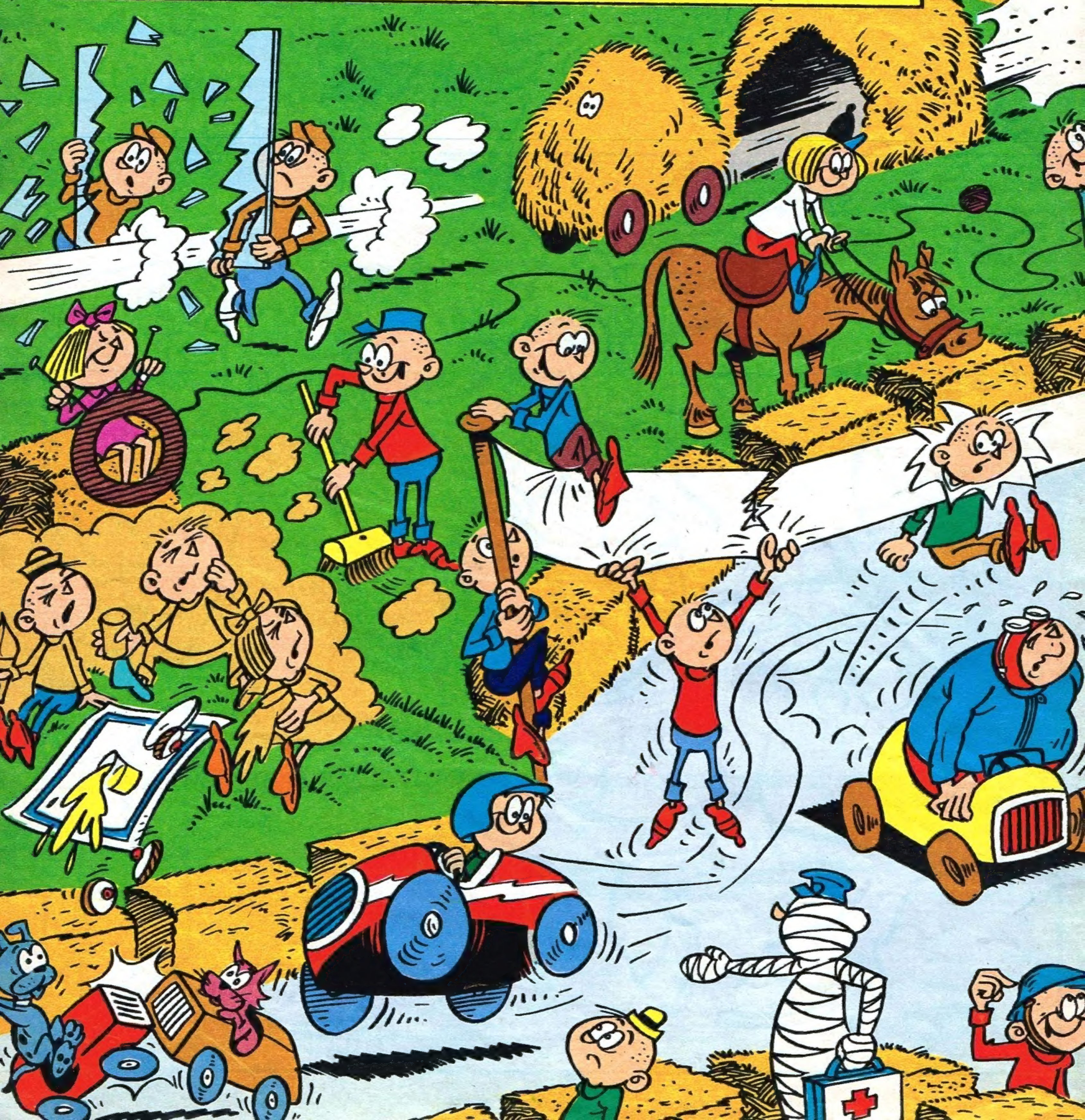
Appel is weer naar de stad geweest. Samen met Jimmie heeft hij alle hoedenwinkels afgelopen. En eindelijk vond hij een mooie hoed. Kijk maar eens hoe trots hij naar zichzelf kijkt in die spiegel. Natuurlijk wordt die hoed nog veel mooier als je hem een kleurtje geeft. En kleur Appel dan ook gelijk hè. Dan is hij nog trotser. Stuur je de kleurplaat naar ons paardje op! Dag!

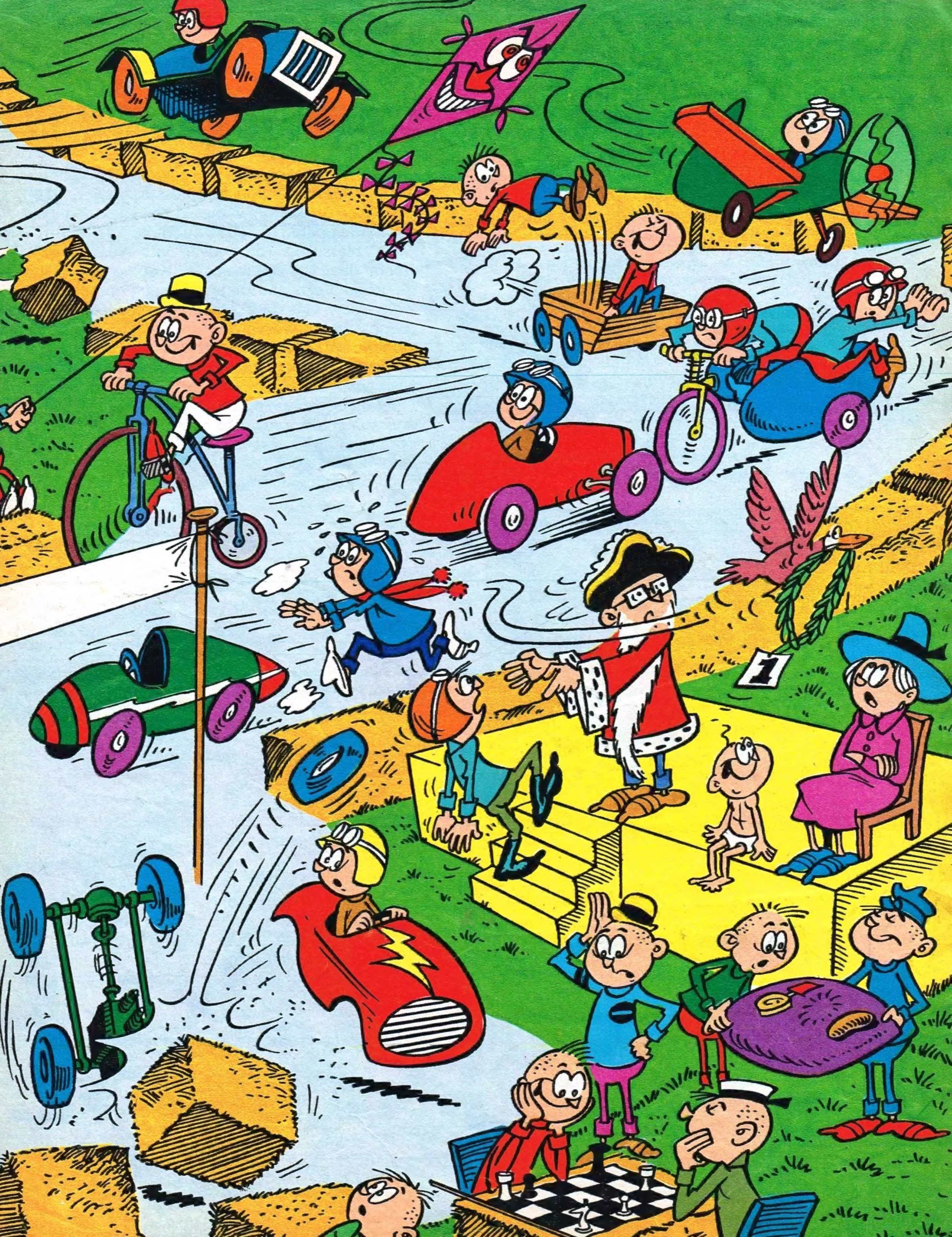
Krabbel.

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

De Bollebaasjes worden steeds sportiever. Nadat ze eerst op de atletiekbaan hebben meegedaan, zijn ze nu op de racebaan. Kijk ze maar eens trots rijden in hun autootjes.

Natuurlijk blijven ongelukken niet uit. Maar er loopt een verband-meneer rond. Kijk maar eens onderaan de tekening. Die meneer heeft zichzelf ook helemaal verbonden. Zo lijkt het wel op een Egyptische mummie! Vreemd gezicht hè! Er rijdt zelfs een Bollebaasje op een hoge fiets mee. Nou, die zal de wedstrijd wel niet winnen.
Bij de eindstreep is er trouwens ook een heleboel mis! Een paar Bollebaasjes zijn in het finishdoek gekropen en nou dreigt dat te scheuren! En de hond en de kat hebben ook al ruzie. Zie je wel? Die botsen tegen elkaar op, alsof ze in botsautotjes op de kermis zitten. En de winnaar krijgt een lauwerkrans als... als een vogel die net niet had weggepakt! Jammer!

1

Dag, Bobo-vriendjes en vriendinnetjes

Dit keer weer een Bobobrief voor jullie. Hihi, een echte hoor! Een paar weken geleden was ik in Alkmaar, jullie weten wel die stad waar ze zo graag kaas snoepen. Nou daar was ik als gast bij het kinderkoor ‚de Waagzangertjes' Oei, wat vierden die een feest. Dat kinderkoor bestond 10 jaar. Da's niet mis, hoor!
Kennen jullie de ‚Waagzangertjes' nog? Jullie weten wel, dat is het koor dat zulke mooie liedjes zingt op de Bobo platen. Ook de laatste, die pas in de platenwinkels ligt!
Nou, de kinderen hebben die avond prachtig gezongen. En ik, Bobo, heb nog een praatje gemaakt met een van de meisjes van het koor, Elsa van Castricum! Tjonge da's een machtig Bobo vriendinnetje. Trouwens, dat zijn ze allemaal!
Ik hoop dat jullie evenveel plezier aan de nieuwe liedjes beleven als ik en Krabbel, Mama Konijn, papa Konijn, Boemsi, Lees-voor, Tjoek-Tjoek, Tante Pieta Secuur en... o ja, de hollebolle gijs oom Slokop natuurlijk. Die knauwt aan zijn worteltjes op de maat van de muziek.
Nou, tot ziens maar weer, tot de volgende brief enne schrijven jullie mij ook eens terug? Dag!

Een konijnepoot van
Bobo.

De verlegen haas

Op een dag was Koning Leeuw aan het wandelen in het bos! Als koning moest hij vaak en diep nadenken en daarom wandelde hij vaak. Want als hij wandelt denkt hij reuze goed na.
Maar plotseling raast daar iets voorbij en... Boem, daar ligt zijn majesteit Koning Leeuw op de grond! Verbaasd kijkt hij om zich heen! „Wie... wat... wie... was dat?" vraagt hij zich verbaasd af. „Een... wer... wervelwind... of!" Nou natuurlijk weet koning Leeuw best dat het een dier was dat hem zo pardoes tegen de grond gooide.
Maar welk dier!? Dat weet de koning niet.
Oei, wat is die koning Leeuw boos. „Hoe moet ik nou achter die ‚omverwerper' komen!" denkt hij. En omdat hij daar diep over na loopt te denken loopt hij nog maar een paar bospaadjes om. Want voor goede ideeën neemt koning Leeuw altijd de tijd!

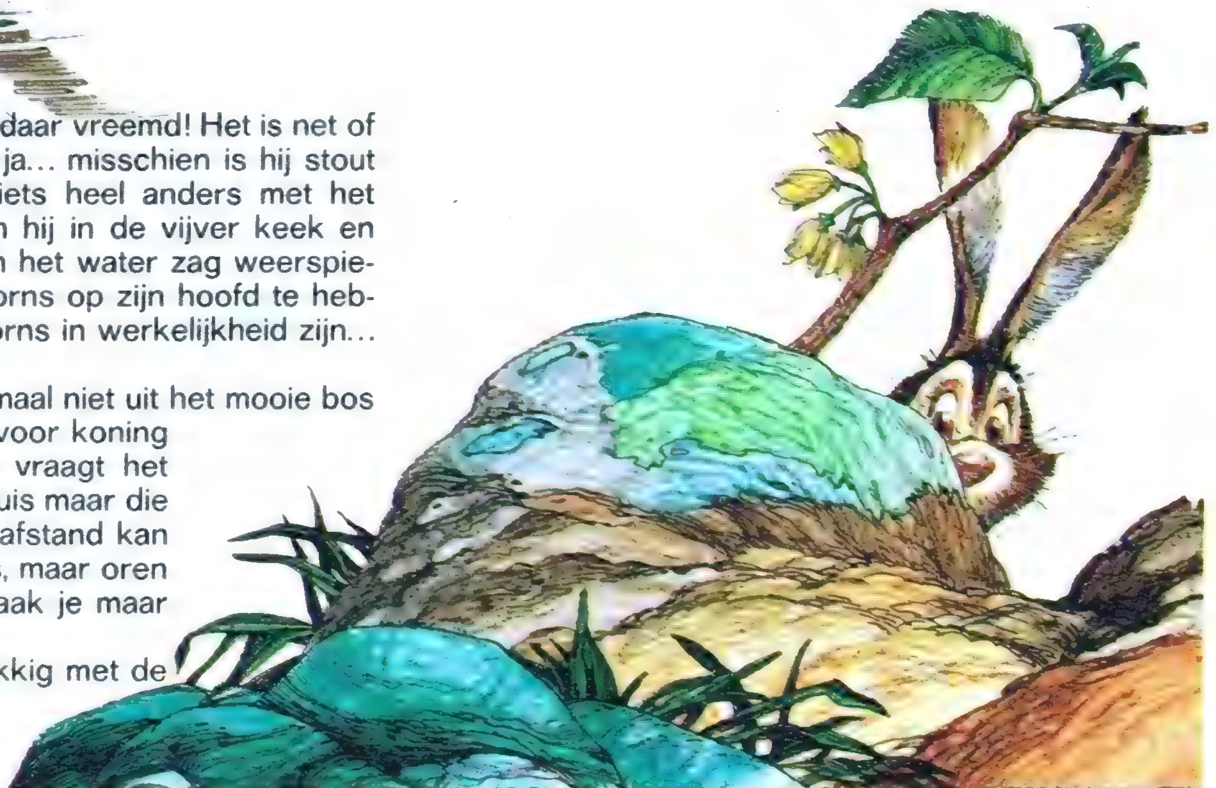
En pas, als hij vlak bij zijn vorstelijke paleisboom aankomt, weet hij wat er moet gebeuren!
Koning Leeuw laat zijn bosherauten de volgende boodschap rondvertellen: „In verband met de schandelijke ‚omverwerping' van de koning door een dier met hoorns (want dat had de koning in de vlugheid wel gezien) zullen alle dieren met hoorns uit het bos verbannen worden!"
Tja, op die manier wist koning Leeuw dat de schuldige in ieder geval gestraft zal worden! Maar natuurlijk is het niet leuk dat nu ook zoveel onschuldige dieren het bos moeten verlaten!
Als alle dieren met hoorns zijn verdwenen, kijkt de koning eens goed om zich heen. „Hé!" zegt hij dan.

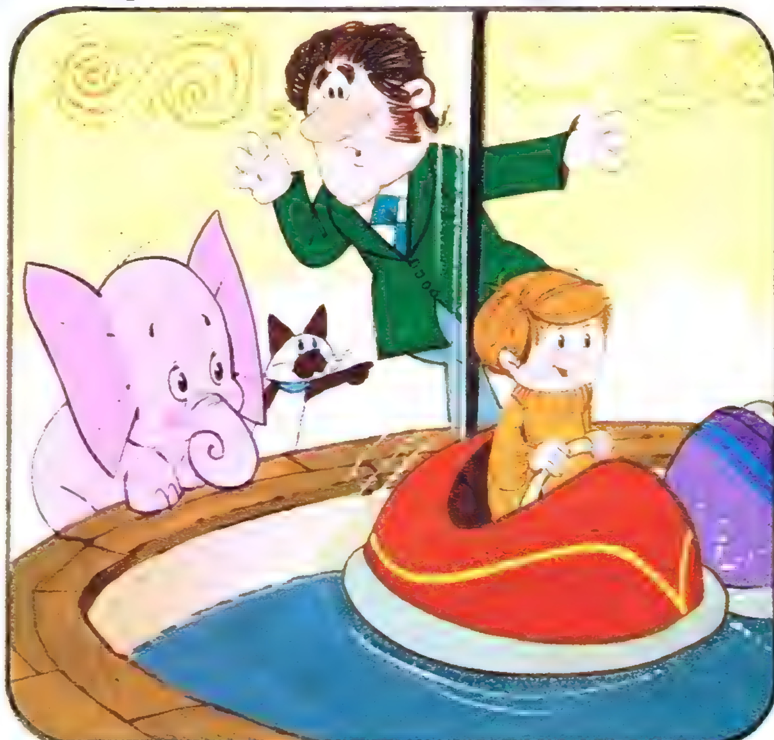
gelooft hij dat zijn oren echt hoorns zijn! Arme, arme haas! „Huhu!" huilt hij nu. „Als de koning mij ziet moet ik ook verdwijnen! Maar natuurlijk weet het veldmuisje raad. „Wel, ik heb nog nooit zulke slappe hoorns gezien als er op jou hoofd staan! Natuurlijk kunnen die de koning niet omver gooien!
Maak dat de koning duidelijk en hij zal je geloven dat jij niet de dader bent!" Maar de haas was erg verlegen. „Tjonge, een koning zomaar op het openbare bospad aanspreken, dat durf ik niet!" denkt hij. En de haas ging weliswaar op pad maar... bereikte nooit de koning. Stiekem blijft hij in de buurt van zijn holletje. Nee, hij blijft liever wachten tot hij er helemaal zeker van is dat zijn oren geen hoorns zijn! Maar hoe lang dat zou duren, dat weet hij zelf nog niet eens!

„Wat doet die kleine haas daar vreemd! Het is net of hij bang voor mij is! Nou ja... misschien is hij stout geweest!" Maar er was iets heel anders met het haasje aan de hand. Toen hij in de vijver keek en zichzelf heel onduidelijk in het water zag weerspiegelen meende hij ook hoorns op zijn hoofd te hebben. Alleen waren die hoorns in werkelijkheid zijn... oren!
En omdat het haasje helemaal niet uit het mooie bos wilde, probeerde hij zich voor koning Leeuw te verbergen! Hij vraagt het aan zijn vriendje de veldmuis maar die zegt: „Onzin! Op een mijl afstand kan je zien dat je geen hoorns, maar oren op je hoofd hebt! Nee, maak je maar geen zorgen!"
Maar de haas is niet gelukkig met de steun van de veldmuis en... hoe langer hij er over nadenkt destemeer

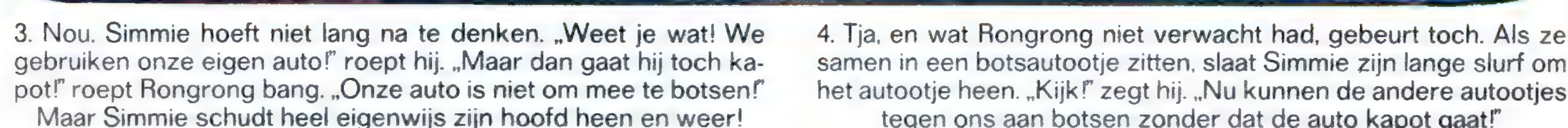

simmie het olifantje met de lange slurf

1. Samen met zijn vriendje Rongrong is Simmie naar de kermis gegaan. Met de auto dit keer. Simmie en Rongrong passen er precies in, zie je wel. Als ze bij de botsautootjes komen kijken ze hun ogen uit. „Tjonge!" zegt Rongrong. „Da's leuk!"

2. „Zeg meneer!" roept Rongrong. „Kunnen wij ook in de botsautootjes?" „Hum, ja maar... straks. Alle autootjes zijn nu bezet!" Rongrong kijkt erg sip. „Maar ik heb helemaal geen zin om lang te moeten wachten!" roept hij. „Simmie verzin je een plan?"

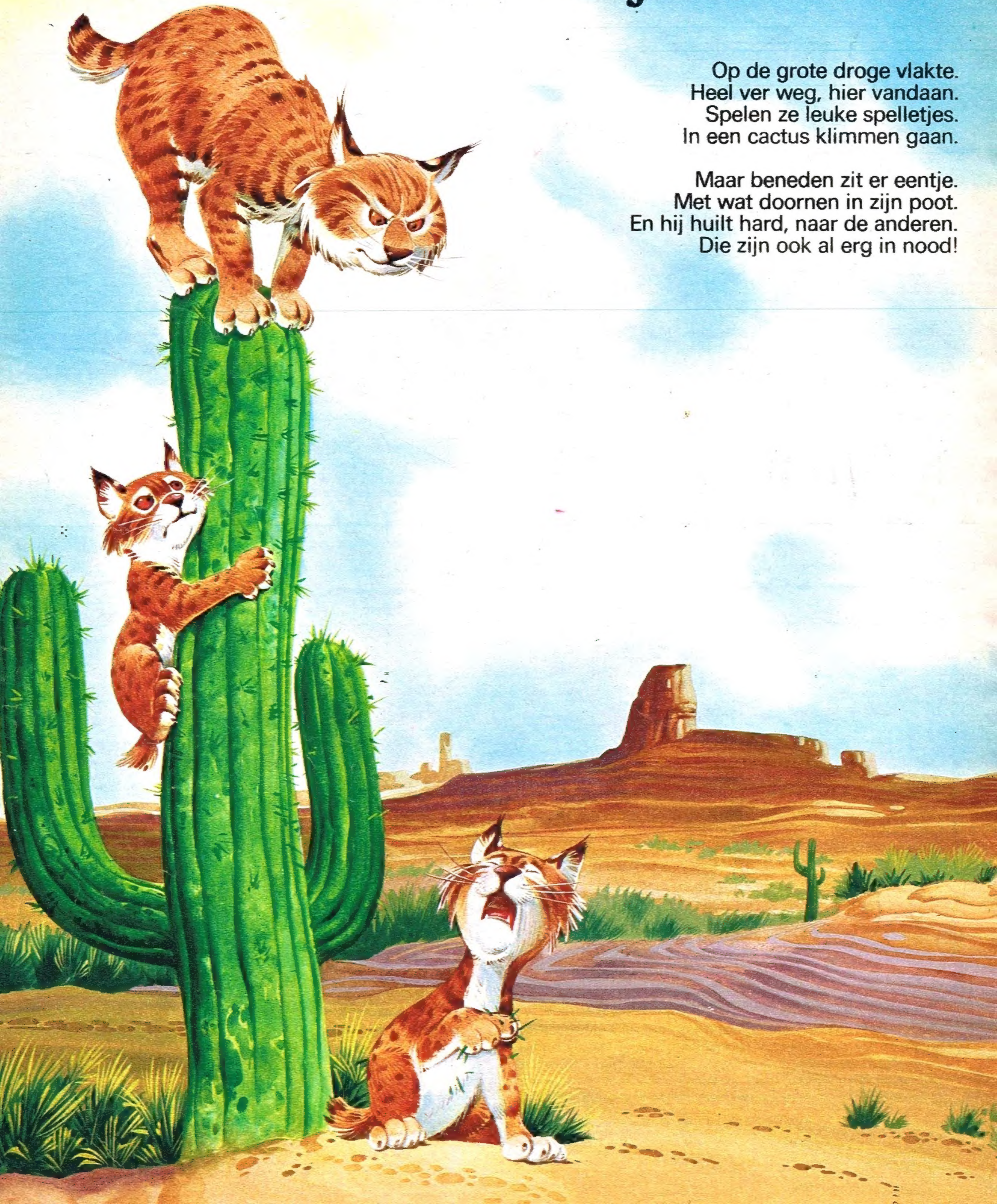
3. Nou, Simmie hoeft niet lang na te denken. „Weet je wat! We gebruiken onze eigen auto!" roept hij. „Maar dan gaat hij toch kapot!" roept Rongrong bang. „Onze auto is niet om mee te botsen!" Maar Simmie schudt heel eigenwijs zijn hoofd heen en weer!

4. Tja, en wat Rongrong niet verwacht had, gebeurt toch. Als ze samen in een botsautootje zitten, slaat Simmie zijn lange slurf om het autootje heen. „Kijk!" zegt hij. „Nu kunnen de andere autootjes tegen ons aan botsen zonder dat de auto kapot gaat!"

Kijk nou eens...

Op de grote droge vlakte.
Heel ver weg, hier vandaan.
Spelen ze leuke spelletjes.
In een cactus klimmen gaan.

Maar beneden zit er eentje.
Met wat doornen in zijn poot.
En hij huilt hard, naar de anderen.
Die zijn ook al erg in nood!

GA JE MEE NAAR

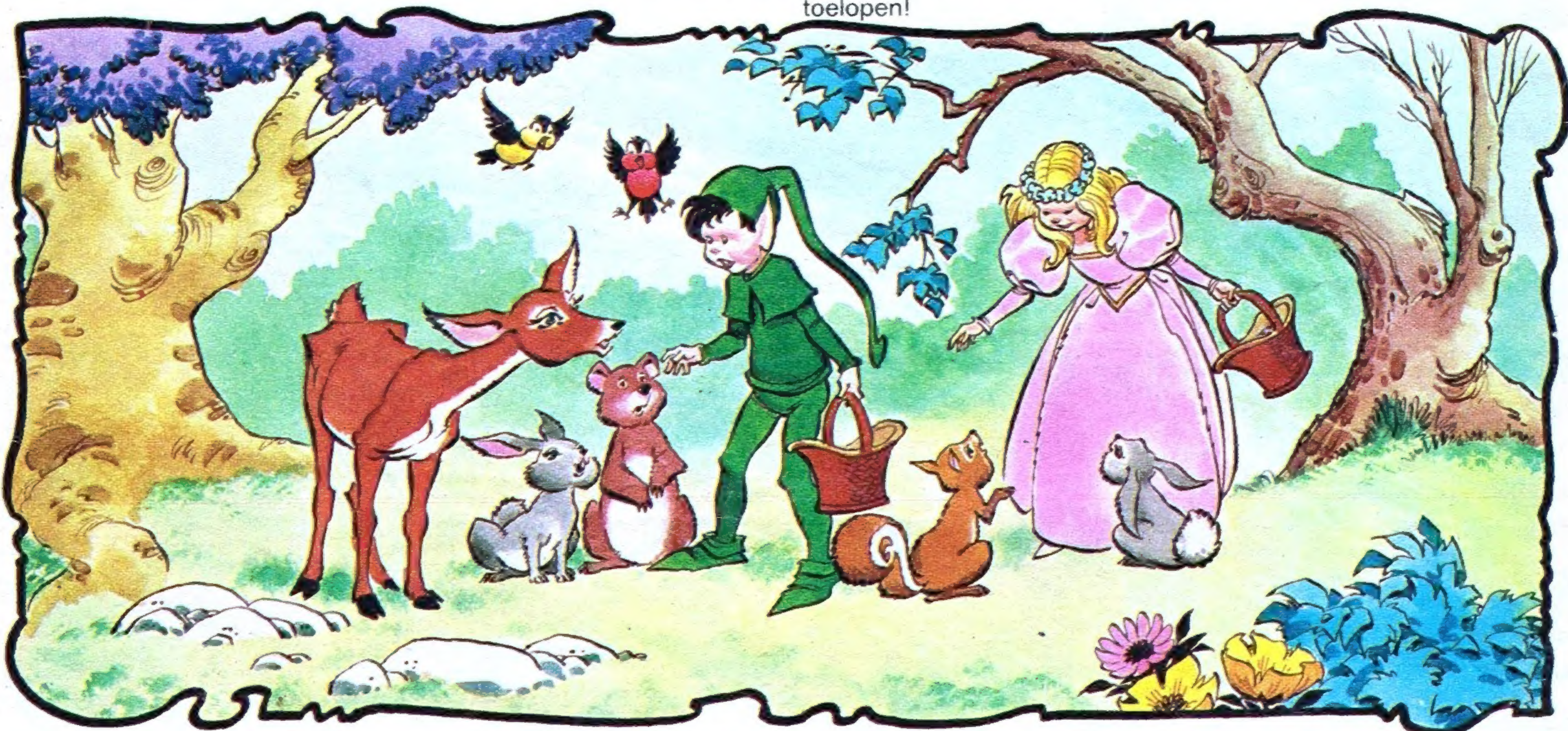

1. Wanda en Pukkie hebben vandaag erg veel honger. Daarom zoeken ze in 't bos naar bessen. Pukkie lust 't liefst rode bessen, maar Wanda vindt zwarte veel lekkerder. Al heel gauw houden ze een bessenpluk wedstrijd!

2. Maar als ze hun mandjes al bijna vol bessen hebben, kijkt Wanda verbaasd achterom.
„Psst, Pukkie, zie jij ook al die dieren?" vraagt ze. En ja hoor! Heel voorzichtig komen er dieren op Wanda en Pukkie toelopen!

3. „Oh... wat kijken die diertjes allemaal treurig!" zegt Wanda. „Zullen ze misschien honger hebben?" Maar Pukkie schudt zijn hoofd. „Dieren die honger hebben plukken zelf bessen!" zegt hij.

4. Maar als er steeds meer dieren aan komen lopen, worden Wanda en Pukkie wel nieuwsgierig. Dan vertellen de dieren een verhaal en dat verhaal is zo treurig en verdrietig dat... Wanda en Pukkie er bijna van gaan huilen. Want ergens in het grote bos zit een klein draakje. En die huilt tranen met tuiten!

5. „Kunnen jullie ons de weg wijzen naar het draakje?" vraagt Wanda dan aan een van de eekhoorntjes. „Tjip, tjip. Ja, hoor!" roept het eekhoorntje. „Volgen jullie mij maar!" En even later gaan ze met z'n drieën op pad. Natuurlijk vergeten ze hun mandjes vol met rode en zwarte bessen niet. Dat zou erg dom zijn!

Weekblad Bobo | Een uitgave van Oberon bv
Postbus 6003
Ceylonpoort 5-25, Haarlem
tel. (023) 33 90 40
nr. 51 20 december 1974

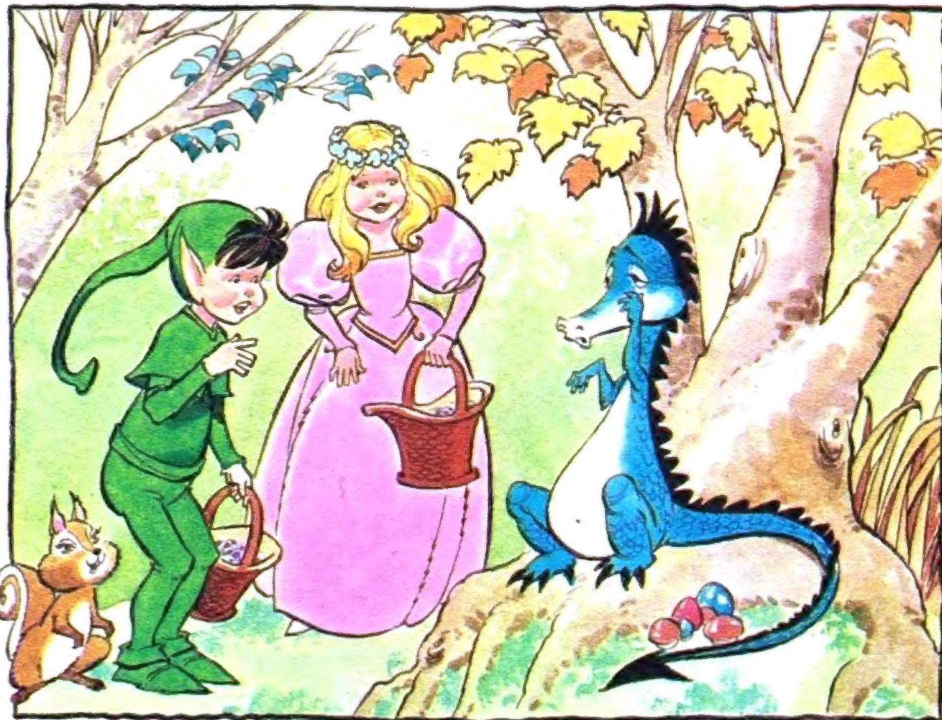
Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 65 cent per week of f 8,45 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 80 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/ wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam,** Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. **Alkmaar,** De Laat 12-14, tel.: 02200/16077. **Arnhem,** Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. **Breda,** Jorisstraat

SPROOKJESLAND?

6. Als ze bij een van de grote struiken aankomen blijft het eekhoorntje staan. „Daarachter zit 't draakje!" zegt het eekhoorntje. En ja hoor! Als Wanda en Pukkie goed luisteren, horen ze achter de struik heel... heel zacht gesnik.

7. Voorzichtig lopen Pukkie en Wanda, door de struik, naar het draakje. „Hoe heet jij?" vraagt Wanda dan. „Ik... snik, ik heet draak Woest en ik... ik ben de weg kwijt en nou huil ik, daardoor kan ik geen vuur spuwen!"

8. Nou, Wanda snapt nu wel waarom draakje Woest zo verdrietig is. „Een echte draak die geen vuur kan spuwen! Dat kan niet." „Nee..." snikt het draakje opnieuw en dikke tranen biggelen langs zijn drakenwangen.

9. „Nou, weet je wat Woest!" zegt Wanda dan. „Eet eens lekker wat van onze besjes. En dan... dan proberen wij samen, met z'n drieën de weg naar jouw mama en papa te vinden!" „Hoera!" roept draakje Woest plotseling. „Willen jullie dat echt doen?" „Natuurlijk!" zegt Pukkie. „Wanda kent alle bospaadjes!"

10. En vrolijk gaan ze met z'n drieën op pad. Het draakje Woest houdt Wanda en Pukkie allebei vast met zijn grote drakenpoten. „Mmm... jullie zijn erg aardig hoor!" roept hij. En omdat hij nu niet meer huilt, spuit hij een grote vuurstraal uit zijn mond. „Zo! Mijn tranen kunnen die vuurstraal tenminste niet meer blussen!"

20, tel.: 01600/52250-52251. **Den Haag,** Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. **Eindhoven,** Stratumsedijk 23 h, tel.: 040/112625. **Enschede,** Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. **Groningen,** Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. **Leeuwarden,** Verlengde Schrans 26, tel.: 05100/26330. **Roermond,** Willem II Singel 33a, tel.: 04750/13343. **Rotterdam,** Brandersplaats 12-13. tel.: 010/132090. **Utrecht,** Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. **Zwolle,** Westerstraat 21, tel.: 05200/13551. Kantooruren van 8.30 uur tot 17.00 uur van maandag t/m vrijdag. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen BOBO, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/339040. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902. Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. Postrekening nr. 834.05. Prijs per nummer 12 F; verkrijgbaar bij de verkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Jimmie de cowboy

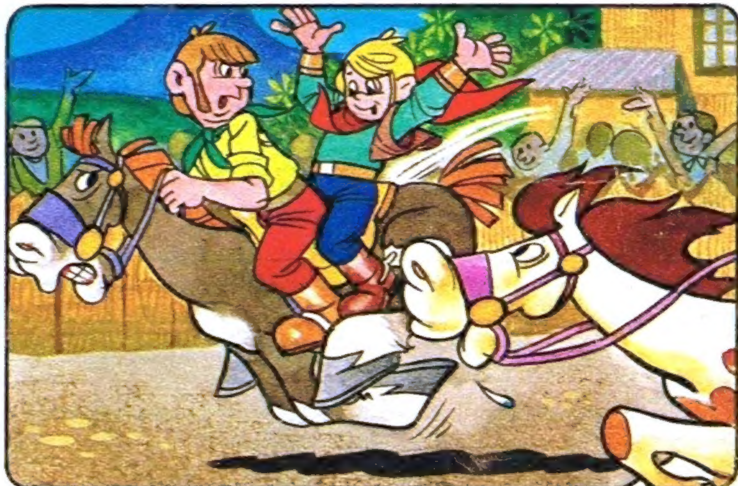
1. De hele week heeft Appel geoefend voor de grote paardenwedstrijd. „Let op, Appel!" zegt Jimmie als ze eindelijk aan de start staan. „Straks moet je over muurtjes en heggen springen!" „Hmm!" zegt Appel. „Als het moet spring ik zelfs over torens."

2. Maar Appel heeft toch niet genoeg geoefend. Al heel vlug ligt hij achter. „Harder, Appel!" roept Jimmie. „Zo'n sterk boerderijpaard als jij, laat zich toch niet verslaan!" En Appel schudt met zijn manen. De eerste zijn de laatste, denkt hij.

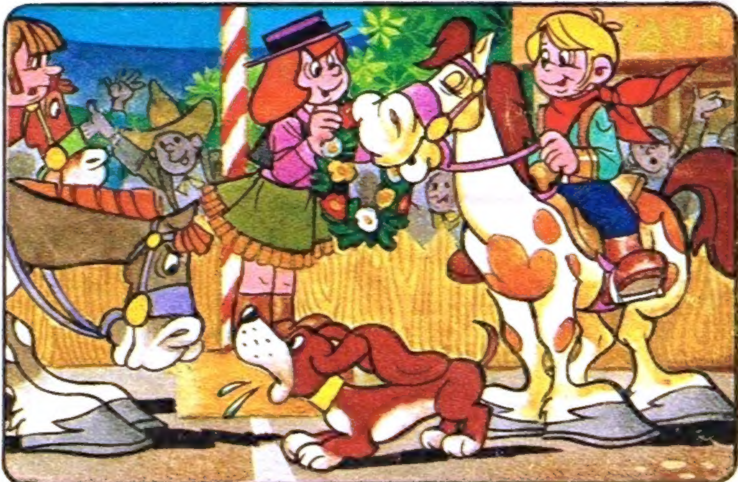
3. Ondertussen heeft Appel een plannetje bedacht. En... als hij over een heg moet springen, doet hij dat zo hard dat... Jimmie met een grote boog uit het zadel schiet. „Tot straks Jimmie!" roept Appel. „We zullen de wedstrijden winnen, hoor!"

4. Nou, Jimmie schrikt natuurlijk heel erg. En dan... BOEM! Daar komt hij precies op de rug van het eerste paard terecht. Asjemenou, denkt Jimmie. Nou zitten er twee ruiters op een paarderug! Zie hoe boos die andere ruiter naar Jimmie kijkt?

5. Omdat Appel nu geen ruiter op zijn rug heeft kan hij even heel hard lopen. Al vlug is Appel naast het paard dat voorop loopt. „Vlug, Jimmie. Klim maar weer op mijn rug!" roept Appel. „Ik zorg wel dat dat andere paard mij niet meer inhaalt!"

6. Nou, dat heeft Appel goed gezien. „Hoehoe... ik heb gewonnen!" roept Jimmie als hij even later als eerste over de eindstreep gaat. En Appel glundert ook al trots. „Hmm, ik ben het eerste werkpaard dat een paardenwedstrijd wint! Van nu af aan doe ik alleen nog maar kleine karweitjes!"